

УКРАЇНСЬКИЙ КІНЕМАТОГРАФ СЬОГОДНІ

Ми вважаємо, що кінематограф загалом, якісні художні стрічки традиційно оперативно реагують на значущі історичні події, що відбуваються в державі. Окрім цього, дослідники впевнені, що українське кіно пододало нелегкий шлях до теперішній схвальних відгуків глядачів і критиків та здобуття престижних нагород на міжнародних кінофестивалях. Тема нашої доповіді актуальна, адже, з одного боку, бурхливий розвиток цього виду мистецтва в Україні здатен додати міжнародного інтересу до подій в країні, а з іншого боку, перегляд фільмів іноземною мовою сприяє розвитку мовленнєвих навичок людини.

Як відомо, в 2000-х рр. в українському кінематографі набула популярності історична тематика. Митці прагнуть осмислити героїчну минувшину, історію спротиву УПА, події Помаранчевої революції. У цей час на екрани виходять стрічки режисерів Ю. Ілленка, М. Засєєва-Руденка, О. Янчука, О. Кірієнка, А. Бадоева, О. Саніна, М. Мащенко [2]. У цей час з'являються та розвиваються українські кінофестивалі, що стимулюють молодих кіномитців заявляти про себе, знімати якісні фільми, хоча й невеликі за бюджетом, привертати увагу критиків і глядачів. Працюють Одеський міжнародний кінофестиваль, кінофестивалі «Молодість» і «86», фестивалі короткометражних фільмів і документального кіно «Wiz-Art» і «Docudays UA». Значної популярності набувають стрічки, що збирають повні зали в кінотеатрах, «Той, хто пройшов крізь вогонь», «Синевір», «Вій», «Гамер», «Поводир».

Об'єднання «Вавилон'13» в 2014 – 2015 рр. знімає цикл документальних фільмів «Зима, що нас змінила», в яких відбиті події

Євромайдану та Революції Гідності, а нині працює над документальними короткометражними фільмами про війну в Україні.

З-поміж найвідоміших фільмів, що з'явилися після окупації Росією Криму, частини Донбасу, назвемо стрічки «Гвардія», «Кіборги», «Позивний Бандерас», «Донбас», «Наші котики», «U311 Черкаси», «Крим. Як це було».

Український кінематограф голосно заявляє про себе й у всесвітньому контексті, здобуваючи престижні нагороди на Берлінському міжнародному кінофестивалі, Штутгартському міжнародному фестивалі анімаційних фільмів, Каннському та Венеційському кінофестивалях та інших престижних заходах.

Ми погоджуємося з думками дослідників, що «українське кіно, відродження якого ми можемо спостерігати на початку ХХІ ст., повинно бути спрямоване не тільки на самоствердження ідентичного українського медіапродукту, а й нести в собі обов'язково елементи виховного характеру» [1, с. 35–36], оскільки якісна кінопродукція є значним культурним важелем, способом поширення позитивних відомостей про Україну в світі, а також виховним та освітнім стимулом.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Єпик Л., Єпик Д. Сучасне українське кіно як фактор формування національної свідомості. *Knowledge, Education, Law, Management*. 2020. № 3 (31). vol. 2. DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.3.2.6>.

2. Сучасне українське кіно: від становлення до міжнародного визнання. 2021. URL: <https://prm.ua/suchasne-ukrainske-kino-vid-standovlennia-do-mizhnarodnoho-vyznannia/> (Дата звернення: 08.04.2022).